

עלון 88 - אייר 2 תשפ"א עלון שומעי לקחו של מורנו הרב יואל שורץ שליט"א

האסון במירון בל"ג בעומר תשפ"א

האסון במירון * זמן הכנה לגאולה * ענין הדלקת מדורות אש בל"ג בעומר – שלוש בחינות בגי' בתי המקדש * תספורת לילדים בל"ג בעומר * ל"ג בעומר בתאריכים היסטוריים * נספח: התנגדות החת"ס לחגיגת ל"ג בעומר ולעליה המונית למירון

מקום הכינוס, והשמחה וההילולא במירון מאפילה על ירושלים. והשנה התפרסמו פרסומות לעליה למירון בנוסח האמור לעליה לרגל למקדש "ושם נעלה ונראה" על מירון.

והחתם סופר אף קישר את רעידת האדמה שהיתה בצפת בשנת תקצ"ז בגלל שתלמידי הגר"א שבאו לחונן את חורבן הארץ התיישבו שם ולא בירושלים, ובעקבות החורבן הם עברו לירושלים וחיזקו את הישוב שם ומשם יצאו והקימו את פתח תקווה שהיתה לאם המושבות שנבנו לאחר מכן. ויש מקום להתעורר על קדושת ירושלים וקדושת הכותל המערבי וכמו שעורר החתם סופר.

3. חילולי שבת שנגרמים בעת העליה לציון, בשנים שבהם חל ל"ג בעומר בשישי או במוצ"ש, והמשטרה והנהגים מתארגנים זמן רב קודם ואחר כך, תוך כדי חילולי שבת המוניים, וגם השנה המשטרה התכוונה לארגן שם עד אחרי יום ראשון, ויש לתת את הדעת שיתכן והשבת תובעת את עלבונה. במיוחד שהמילה "שבת" היא בגימטריא 702 "שמעון בר יוחאי" 703 [יוחי 702]. והוא גם דאג לכלל כמו שאמר "יכול אני לפטור את כל העולם מן הדין". לכן חילול השבת של השוטרים והנהגים הוא חמור ביותר אם העליה למירון בזמנים שגורמים לחילול שבת אצל מי שיהיה.

מעין אסמכתא לדבר מהגמרא שבת (ס, א) "סנדל המסומר מאי טעמא [נאסר לנעול אותו בשבת] אמר שמואל שלפי הגזרה היו נחבאין במערה ואמרו הנכנס ייכנס והיוצא אל יצא, נהפך סנדלו של אחד מהן כסבורין הם אחד מהן יצא וראוהו אויבים ועכשיו באין עליהן דחקו זה בזה והרגו זה את זה יותר ממה שהרגו בהן אויבים... באותה שעה אמרו אל יצא אדם בסנדל המסומר אי הכי בחול נמי ליתסר? - מעשה כי הוה בשבת הוה". המעשה ההוא שהרגו איש את רעהו בבהלה ההיא דומה למה שקרה במירון בגלל הדחק. ולמה זה נוגע לדורות, יתכן שיש כאן רמז שחז"ל ראו ברוח קודשם שיתכן שיקרה דבר כזה שמתוך דחק יהרגו זה את זה, בגלל חילולי שבת.

[ואגב, בפעם ראשונה, שהגענו לכותל, אחר שחרורו במלחמת ששת הימים, בחג השבועות, הרשו לציבור לבוא אל הכותל, הגענו לכותל לקראת תפילת השחרית כוותיקין, הרבה בני תורה לא הרגישו התרגשות גדולה, חשבנו, משום שהיינו רגילים להגיע לכותל לפני מלחמת העצמאות, ואז היה לכותל צורה אחרת לחלוטין, רחבה צרה ומקום קטן. והמדינה הרסה מיד אחר השחרור את כל הבתים שנבנו בכוונה תחילה לגרום לצפיפות ליהודים בכותל. והיה נראה משהו אחר לחלוטין ממה שנקבע בזיכרון. אבל, זכורני שגם מו"ר הגר"ח שמואלביץ' מצא

האסון במירון

"וַאֲנַחְנוּ לֹא יָדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלִיף עֵינֵינוּ... " (דברי הימים ב' כ, יב). "אין עוד נביא ולא אֲתָנוּ יָדַע עַד מָה" (תהלים עד' ט'), אין מי שיבאר לנו מה ה' רוצה מאתנו באסון הכבד שקרה במירון בו נהרגו 45 יהודים יקרים.

ואמנם "כבר היה לעולמים", בל"ג בעומר בשנת תרע"א אירע אסון במירון כשהיו אנשים על הגג, והמעקה קרס ונפלו אנשים ואבנים על אלו שלמטה ונהרגו ונפצעו רבים, בתחילה מתו 7 ולבסוף נמנו 13 הרוגים כאשר מתו הפצועים. בזמנו תלו את האסון בפריצות, שעולים חילוניים מרוסיה נהגו במקום בחוסר צניעות, ובאו בתערובת נערים ונערות ובזמן ההדלקה שרו יחד שירים לא ראויים, ואז התעוררו חסידי צאנז ורבים רבי יצחק ראבין ותקנו שלא יבואו נשים למירון בל"ג בעומר.

אבל השנה מלבד מה שמספר הנפגעים גבוה הרבה יותר, גם משמעות המספר יש לה משמעות מיוחדת, כמו שנמצא באידרא רבא [חלק מהזוהר מבית מדרשו של רשב"י] שביום ההילולא של רשב"י התמוטט קיר ונהרגו 45 איש באותו אסון, ואלו שהיו שייכים לרשב"י נצלו, ואילו כאן לא נצלו, ויש לשים לב שארבעים וחמש שווה לגימטריא של המילה גאולה = 45. הרי שהדבר מרמז על סוד בהנהגת ה' בזה.

אף שנראה שיש בעניין משמעות עמוקה, אין אנו פטורים מלעשות חשבון נפש על אלו דברים שנראה שאנו צריכים במיוחד לעשות את חשבון הנפש שבגללם זה קרה, שהרי אמרו רז"ל שמטרת הייסורים הוא להביא לפשפש במעשים מה צריך לתקן.

לכן נביא כאן מספר דברים שיש להתעורר מהם בעקבות האסון:

1. טומאת כהנים בכניסה לקבר, אף שתקנו דרך מיוחדת לכהנים, כהנים רבים סומכים על מה שנאמר שצדיקים לא מטמאים, אף שזה לא נפסק להלכה. והיות והשנה חל ל"ג בעומר בערב שבת פרשת אמור שבה כתוב איסור הטומאה לכהנים, וכן המקום שבו אירע האסון בסמיכות למקום ההדלקה של חסידות תולדות אהרן שהאדמו"ר הוא כהן, הרי הדבר מעורר אותנו להתבוננות ולזהירות בקדושת הכהונה במירון.

2. בכלל, החתם סופר התנגד לכך שחוגגים את ל"ג בעומר במירון משום שלושה טעמים: **האחד** שאין לעשות יום טוב על דבר שאינו נס, **השני** ביום מות צדיקים אין ראוי לשמוח אלא להפך יש לצום כמו שנהוג ביום תאריך פטירת משה רבנו ועוד ימי פטירת אהרן ובניו, עזרא הסופר ועוד. **השלישי** הוא כבוד ירושלים שהיא עיקר

שקרה לחזקיהו שלא אמר שירה על הנס הגדול שחילו של סנחריב כלה בין לילה ולכן הפסיד את הזכות להיות משיח (סנהדרין צד, א).

אי הקמת ממשלה

כבר דברנו (הובא בגליונות הקודמים) מה שאמרו חז"ל ש"אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל שנאמר וזכרת את הזלזלים", ועדיין אין ממשלה, ויש רמז שהמילה "זלזלים" גימטריא "לפיד" שהוא המתנגד הגדול לנתניהו ומונע את הקמת הממשלה, (ונאמר (זכריה יב, ו) "בַּיּוֹם הַהוּא אֶשֶׁם אֶת אֶלְפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בְּעֵצִים וְכַלְפִּיד אֵשׁ בְּעֵמִיר וְאָכְלוּ עַל זְמַן וְעַל שְׂמָאוֹל...") יש כאן רמז ללפיד שאוכל בימין ובשמאל...). ואף על פי שהאסון שינה דעות של מנהיגים בצבור הדתי לאומי בקשר להקמת ממשלה אפילו עם רע"מ, עם זאת אחרים נשארו בהתנגדותם, וכנראה שלא תוקם ממשלה, וזה שוב מראה לנו על קירוב הגאולה בס"ד עם ביטול "מלכות הזלה" בגימטריא עם 2 כולל שוה לגימטריא כיבי נתניהו בקרוב א"י.

ל"ג בעומר – ענין הדלקת מדורות אש

שלושת בתי המקדש – שלוש בחינות בתורה

והנה הסיבה שהמונים פוקדים ביום זה את קבר רשב"י ושמחים שם שמחה מיוחדת דבר שלא קורה במקום אחר, וגם המדורות הנוהגות ביום זה, פשר אחד להם: והוא השמחה של אחרית הימים, ככתוב (תהלים קכו' א, ב') "בְּשׁוֹב הַשֶּׁם, אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן", "אִזְ יִמְלֵא שְׁחוֹק, פִּינוּ - וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה". [המילים "אז ימלא שחוק פיננו" שהן בגימ 649 ועוד 2 הכולל דומה לגימטריא של המילים שמח במרון = 646]

ונבאר את הדברים: הנה שלוש מקדשות נועדו לעם ישראל, הראשון מכונה "אבן" על שם הלוחות בו היה זמן הנבואה ונתינת כל התנ"ך, התורה שבכתב היא נס נפלא, נכתבה בידי אלפי אנשים ובמרחק אלפי שנים הרחוקים זה מזה גם אלפי קילומטרים ובכל זאת היא אותה תורה ללא שינוי כלל, ומאידך להבדיל אלפי הבדלות, הספר של הנוצרים שבו רבו הגרסאות יותר מאשר המילים שכתובות בו...

דבר חקוק באבן מתקיים, ואף אם מנסים לשנות את החקיקה כמו שקרה שאנשים שחקקו באבן את שמם על מבנה שבנו כמו שהיה במסגד אל אקצה ובמבנים במצרים ובא מלך אחר שרצה לייחס את הדבר לעצמו ומחק את הכיתוב הקודם אבל ללא הצלחה כי הכתב הקודם נשאר למי שהתבונן היטב, וזה רמז לתורה שבכתב שאיננה משתנה.

בית שני מכונה "עץ" על שם התורה שבעל פה שנמשלה לנטיעה ככתוב (קהלת יב' יא'): "דְּבַרֵי חֲכָמִים כְּדָרְבָנוֹת וְכַמְשֻׁמוֹת נְטוּעִים... וּנְמִשְׁלָה לַעֵץ כְּכַתּוּב (משלי ג' יח'): "עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ...". והמלך הפרסי שסייע בבנין המקדש חייב את הבונים להכניס קורות עץ במבנה המקדש להבטיח שבמקרה של מרד יוכל לשרוף חלילה את המקדש כאמור במסכת ראש השנה. והנה נשים לב, שכמעט כל ספר תורני במשך הזמן נוספים על הטקסט הוספות, על המשנה - הגמרא ועליה - רש"י ותוספות ועליהם מהרש"ל מהרש"א מהר"ם על המהרש"א קרני ראם וכהנה וכהנה. על החומש תרגום על התרגום מעט צרי, וכן רש"י ועליו שפתי חכמים, והדבר בולט במחברים כמו הרמב"ם שחיבר גם ספרי רפואה והללו נדפסים כמו שהיו לראשונה לא כן ספריו התורניים

לנכון להסביר בדרשתו את הריקנות שהורגשה אז גם אצל אלה שזו היתה להם הפעם הראשונה לראות את הכותל, וניתן לשער, כפי הנראה שהסיבה העיקרית שלא זכינו אז לחוש את קדושת השעה והמקום היתה, כי לא כיוונו לעשות את פתיחת הכותל ביום חול, ולא בחג השבועות, וכך היו נמנעים חילולי החג, שנהיו עקב חיובי סידורי הביטחון שנעשו באותו יום וגרמו לחילול החג.

4. גם מה שלחצו על מנהיגי המפלגות החרדיות לאפשר לכל לבוא למרות הסיכון להדבקות בקורונה. ואילו היה נשמר המרחק הנדרש לא היתה נוצרת הצפיפות והדוחק, וכאן שוב בא לידי ביטוי מה שאמרו רז"ל שבעקבתא דמשיחא פני הדור הם כפני הכלב- וביאר החפץ חיים את כוונת חז"ל: שבמקום להנהיג את הציבור בעצמם, הם יבררו מה הציבור רוצה, גם במקום שזה לרעה, וזה המשל לאדם הצועד עם כלב שתמיד הכלב הולך לפני האדון ונדמה שהוא המוביל, אבל בהגיע לפרשת דרכים, הוא מסתכל לאן פני האדון, כך גם מנהיגי הציבור נראים לכאורה כאילו הם הקובעים, אולם בעת הכרעה הם עושים לפי מה שרוצה ההמון, וכך גם כאן הלחץ של ההמון גרם לחץ על חברי הכנסת והם הביאו לפתיחת המקום לכל וגם זה גרם לדוחק הגדול.

וכבר אמרו חז"ל על אלו שהיו רצים בכבש ורץ אחד ודקר את חבירו ומת, ובא האב ואמר עדיין בני מפרפר ולא נטמאה הסכין, וחז"ל כתבו על זה בבקורת, ש"שפיכות דמים הוא דזל (זול)", גם כאן אי הזהירות מחובות הבריאות לא באו ממקום טוב, אלא בגלל חוסר הערכה לחיי אדם. יתכן שזה בא לעורר אותנו שבמעשינו גרמנו לכל זה.

זמן הכנה לגאולה

כיוון שמספר הנספים הוא 45 כמניין הגימטריא של המילה **גאולה** שמא נרמז שקורבנות הציבור יביאו את הגאולה, בנוסף לזה שהתגלתה כאן אחדות גדולה, שהוכרז יום אבל לאומי למרות שהאסון פגע בעיקר בציבור החרדי והאחדות היא סיבה לגאולה כמו שמבואר במדרש פרשת ויחי.

ויש לראות בזה הכנה לגאולה, שהרי שנה זו היא מיוחדת [לפי החתם סופר בפרשת בחוקתי על הכתוב בעונש התוכחה "ואפו עשר נשים את לחמם בתנור אחד" משום מיעוט הלחם שיהיה. כתב שם: עשר פעמים לחם בגימטריא 780 היא שנת תש"פ היא שנה לא טובה ואכן המגפה קורונה פרצה אז [אמנם המילה קורונה בגימטריא היא בן ישי וגם בוא המשיח] וחז"ל גילו כי לפני בוא המשיח תהיה מגפה גדולה בעולם], ועל שנת תשפ"א כתב שם את הכתוב (תהלים קיג' ז') "מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן". ולפני כן כתוב "מִקִּימִי מְעַפֵּר דָּלִי", והמילים "מעפר דלי" הן בגימטריא משיח בן דוד. והיות וארץ ישראל ניצלה ראשונה בזכות החיסון דבר הרמוז בכתוב (עובדיה) "בהר ציון תהיה פליטה" (המילה פליטה בגימטריא שווה לגימטריא של המילה חיסון). ור"ל נתקיים בנו דברי חז"ל כל הכופר בטובתו של חברו סופו כופר בטובתו של מקום, והשליח הצלה זו היה בנימין נתניהו [רמז לדבר המילה "מגפת" שווה בגימטריא למילים "חודש אדר" בו הגיע המגפה לארץ בשנה שעברה וגם שווה למילים "ב. נתניהו"]

והיות ועכשיו הוא זמן להקמת ממשלה המיעוט בערך הדבר וזה גרם שגם לקב"ה לא הודו כראוי, ואולי לכן המגפה התגברה בהודו להזכיר לנו את המילים "הודו לה'", ויש חשש שמא המוטציה ההיא תתגבר על החיסון, ועלינו לשים לב להודות לה', ושלא יהיה חלילה כמו

בשנת תש"ה, נסתיימה הגזרה הנוראה שהיתה על ישראל, שהחריבה את מרכז היהדות שהיה אז באירופה. סיום המלחמה באירופה היה אחר כניעת גרמניה הנאצית בכ"ו אייר. [תאריך, שכעבור עשרים ושתיים שנה, היה שוב לתאריך חשוב, בו פרצה מלחמת ששת הימים. וכמו שבשנת תש"ה בל"ג בעומר היה מאורע חשוב לקראת סיום המלחמה - כיבוש ברלין שהיה בל"ג בעומר.

ל"ג בעומר תשכ"ז

בשנת תשכ"ז, לקראת מלחמת ששת הימים, הוקמה ממשלת אחדות לאומית בכ"ג אייר, כשעיקר המשא ומתן על כך היה בזמן ל"ג בעומר. והאחדות בעם ישראל, היא סיבה חשובה לזכות לניצחון, כאמור במדרש: על הכתוב (הושע ד' יז'): "חבור עצבים אפרים הנח לו" - אם עם ישראל מאוחדים, אז אפילו אם חלילה יש בהם חטאים גדולים כמו עצבים - אלילים, הקב"ה מניח להם, כי הטוב שבעם יגבר על הרע מכח האחדות. והמלחמה פרצה בכ"ו אייר, יום אחד לפני יום מ"ב לספירת העומר, שעליו אמר הגר"א שהוא זמן מסוגל לגאולה. והמלחמה העיקרית על שחרור ירושלים, היתה באמת, בתאריך זה!

ל"ג בעומר בשנת תשע"ה

אחרי בחירות לכנסת שהיו בכ"ו אדר בשנת תשע"ה, הוקמה ממשלה, בלא אותם אנשים שמתנגדים ליהדות. יתכן שהס"ד שהיה לראש הממשלה שהצליח בבחירות האלו כי הלך לקראת הבחירות לכותל והזכיר ברבים בעזרת ה' נעשה ונצליח.

ל"ג בעומר תשע"ז

בשנה זו חל ליל ל"ג בעומר במוצאי שבת, ומכיון שההדלקה במירון מושכת אליה מאות אלפים, ומצריכה הכנה רבה של אנשי ביטחון ותחבורה, והממונים על ההדלקה לא רצו לדחות את ההדלקה ליום ראשון לפנות ערב כבקשת הרב הראשי, בכדי למנוע חילולי השבת שעלולים להגרם בהבאת השוטרים ונהגים למערך התחבורה ועוד. ודחו את ההדלקה רק עד אחר חצות. לעומת זאת, משרד החינוך דחה את חופש ל"ג בעומר ליום שני, כדי לאפשר את המדורות ליום א' במקום מוצאי שבת. ואכן הרבה אנשים צייתו לרבנות והדליקו ביום ראשון.

אולי לכן היתה תגובה משמים לכך, שבאותה שנה ב"יום העצמאות" שגם הוא נדחה ביום, כדי למנוע חילול שבת, ובחידון התנ"ך הנערך בכל שנה משנת תש"ח, זכו להיות "חתני התנ"ך" רק אנשים דתיים, ובשנה זו לראשונה, זכה חילוני במקום הראשון והיה לחתן התנ"ך, והיה זה, כאילו איתות משמים, שחלילה החילונים טובים מאתנו, שהם דחו את יום העצמאות ואת המדורות שלהם, ואילו אנחנו לא דחינו, ואדרבה, מה ששרד החינוך דחה את החופשות בבתי הספר ליום שני כדי למנוע הדלקות במוצאי שבת. גרם אצל חלק מאתנו התמרמרות על כך, כי זה מיעט את האפשרות של תחבורה סדירה למירון! משום שביום החופש של ל"ג בעומר, התחבורה שמסיעה בכל יום תלמידים לבתי הספר, היתה מופנית להסעה למירון.

נספח: נידון החת"ס על חגיגת יום ל"ג בעומר ועל העליה לל"ג בעומר.

(שו"ת חתם סופר יו"ד חלק ב סימן רלג, דרשות חת"ס דרוש הספד פרשת אמור תקצ"ז (ח"ב עמ' 778) (ומענין מאוד שאף שהמאורעות שעליהם דיבר היו בחורף וכבר נודע לחת"ס בחורף, בכל אופן הוא דרש את זה בפרשת

שנוספים עליהם כל הזמן וכבר מאות רבות של חיבורים נתחברו עליהם, וכן רבי יהודה הלוי ששיריו נדפסים ללא הוספות ואילו ספרו התורני - הכוזרי, נדפס עם ביאורים ותרגומים רבים.

המקדש השלישי שיבנה בקרוב בעזה"י, נמשל לאש, והתורה נמשלה לאש, ואחת הסיבות לכך כפי שביאר הרמח"ל ב"דרך עץ החיים", שהיא כמו גחלת עמומה וכשנפחים עליה יוצאת ממנה להבה, כך דברי התורה אורות גנוזים יש בכל מילה והם יוצאים לאור על ידי הלימוד, וכן מסופר בחז"ל על הדורשים במעשי מרכבה שהיתה יורדת אש ומקיפה אותם. ועל המקדש השלישי נאמר (זכריה יד' ו'): "וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא לֹא יִהְיֶה אֹר זָקָר וְקָפְאוֹן", ופירשו חז"ל (פסחים נ"ו) שדברים שיקרים עתה מלהשיגם שהם סודות התורה, לעתיד לבוא יהיו קפואין מלשון צפים למעלה, כלומר שיהיה קל להשיגם.

לאור זה מובנת השמחה המיוחדת במירון בציון הרשב"י, אשר לו ניתנה הרשות לגלות סתרי תורה בספר הזוהר, והשמחה הזו היא מעין השמחה שתהיה בעתיד כאשר יתגלו סודות התורה, וזה גם פשר מדורות האש, להזכיר את האש המאירה בתורת הסוד, ואשר גם מזהירה את מי שאינו ראוי להיכנס לפרדס החכמה שיזהר שלא ייכוה באש השורפת את מי שאינו ראוי לכך כמו שקרה לתינוק שדרש בסוד הקרוי חשמל ויצאה אש מהחשמל ושרף אותו.

התספורת לילדים במירון ביום זה

האריז"ל, סיפר את בנו בל"ג בעומר בקבר רשב"י, ורבים נהגו אחריו לעשות זאת במירון, ולכן יש שנהגו גם להמתין עם התספורת עד ל"ג בעומר, או להקדים כבר לפני גיל שלוש אם הוא קרוב לגיל זה, כדי לספר אותו בל"ג בעומר.

זמן התספורת הראשונה לילד: נהגו, שאת התספורת הראשונה לילד, עושים בהגיעו לגיל שלוש, כי בתספורת זו, הוא זוכה לפאות המחנכות אותו למצוות [המדרש מביא מקור, להתחיל את עיקר החינוך של הילד למצוות בגיל שלוש כמו בעץ שהוא שלוש שנים אסור מדין ערלה, ובשנה הרביעית הוא קודש הילולים, והאדם דומה לעץ השדה]. ורבים נוהגים ללכת עם הילד ביום שמספרים אותו אל תלמידי חכמים שהם יתחילו לספר אותו ולברכו. וכיוון שזמן זה, הוא עיקר תחילת חינוכו של הילד, הוא חש זאת במציאות עם גזיזת שעריו, דבר שממחיש לו את השינוי שחל בו מתינוק לילד, וגם רואה את הפאות שיוחדו על פניו, לכן רבים נוהגים שזה יהיה במעמד נשגב ובמקום קדוש, כמו בהילולא שבל"ג בעומר במירון. עוד נהגו בירושלים, שאלו שהתקשו להגיע למירון עושים זאת בל"ג בעומר בקבר שמעון הצדיק בירושלים, שמצאו קשר בין שני האישים בגלל שיתוף השם.

ויש שנהגו ליטול ידיים לאחר גזיזת השער לילד, למרות שהיא רק גזיזה סמלית ולא תספורת של ממש, (ולכן, היה אחד מגדולי הדור שסרב לקבל ילדים לתספורת, כי הזמן חס על הזמן של ההליכה ליטול ידיים) ויש שלא נהגו לרחוץ ידיים, אחר גזיזה קלה זו.

נספחים: ל"ג בעומר בתאריכים היסטוריים

ל"ג בעומר בשנת תש"ה

דבר חודש בחודשו. עלון 88 - האסון במירון בל"ג בעומר תשפ"א. אייר 2 ה'תשפ"א

עוד טען שם החת"ס שמצאנו צער ביום פטירת משה רבינו ויש צמים בו, והיה אפשר לחלק, שמשה רבינו נפטר מתוך צער שלא נכנס לארץ ישראל, אבל רשב"י נפטר מתוך שמחה שזכה לגלות את סודות התורה לתלמידיו קודם פטירתו. ואמנם אין זה מיישב את מה שהביא החת"ס ראייה מיום פטירת עזרא הסופר, ואולי עיקר טענת החת"ס היה משום כבודה של ירושלים והכותל המערבי, ושאר הראיות הביא כסניף ואסמכתא לטעם העיקרי שהוא כבודה של ירושלים. ויל"ע.

ג] ואמנם נראה שעיקר טענה זו היתה שייכת בזמנם, אבל בזמננו שירושלים הפכה ב"ה למרכז ארץ ישראל והיא המקום החשוב באר"י, נראה שאין לחשוש לענין הזה, אם כי לאור האסון יש מקום להתעורר בקדושת ירושלים והכותל המערבי. ובפרט לאור האמור שעל ידי לימוד הקבלה יצאו מהגלות, אם כן הרי על ידי הדביקות והקשר עם רשב"י ותורתו נזכה לגאולה ולבנין ביהמ"ק וירושלים.

ישמח לב מבקשי ה'.

מתארגנת קבוצה לשמיעת שיעורים ממורינו הגאון ר' יואל שוורץ בביתו

לפרטים ולהרשמה: 0527189446

או במייל psh88843@gmail.com

בברכת התורה.

המכון להסרת מכשול איסור תולעים לזיכוי הרבים!

ניתן להזמין הרצאות מהרב שליט"א בעניין תולעים ודרכי הטיפול בהם 054-841-6169

לעילוי נשמת מִיֶּשָׁה בן תַּמָּרָה ויצחק ת.נ.צ.ב.ה.

תרומות והקדשות: 058-325-8278, 052-718-9446

ספרי רבנו על המדף:

1. "דבר חודש בחודשו" ממספר 1 עד מספר 50 בכריכת ספר, 2. מגילת רות עם פרוש דבר ירושלים, 3. בינו שנות דור ודור, 4. פרקי אבות עם פרוש דבר ירושלים, 5. ציפיתה לישועה, 6. פירוש תפילה מ-מה טובו עד ברוך שאמר, 7. ביאורי הברכות שאינן נמצאות בתפילות הקבועות, 8. דבר בעתו. 9 ספירת העומר, 10. קבלת תורה ומתן תורה. 11. ימות עולם, 12. סדר מאורעות אחרית ימים

ניתן להשיג את הספרים בחנות "יש כיסוי" [סריגת שוורץ], מלכי ישראל 1, ירושלים טל' 02-5383955

הודעה חשובה לבעלי פלאפון מפוקח: ניתן להתקשר למערכת בדוא"ל או בפלאפון ולקבל העלוני ל פלאפון.

להערות והארות, ולקבלת העלון במייל ולתגובות: אש"ל – איגוד שומעי לקחו של רבינו:

eeguds@gmail.com

אמור, שהיתה אז בתחילת חודש אייר ולא סמוך לל"ג בעומר).

תמצית דברי החת"ס הם:

ראשית הוא מקדים ש"כל כוונתם לשם שמים ושכרם רב בלי ספק על דרך דלוגו – דלוקו – "...וְדָגְלוּ עָלַי אֶהְבֶּה" אבל: "ולא ארצה להתחבר עמהם בזה".

אחר כך הוא מביא מספר טענות.

א. שאין לקבוע מועד מיוחד ליום טוב שלא נעשה נס ולא נזכר בש"ס ופוסקים. (וכמבואר בחז"ל שאת הימים טובים של מגילת תענית בטלו ודאי שאין מוסיפין). ובפרט שעושים אותו במקום מיוחד שהכל באים לשם.

ב. שלא מצינו שעושים יום שמחה במיתת צדיקים, אלא להיפך, צום וצער, וכמו שמצאנו בז' באדר יום פטירת משה רבינו, וביום פטירת עזרא הסופר ועוד תאריכים של פטירת צדיקים. ומה שכתוב שהוא יום הילולא דרשב"י ביאר החת"ס שהכוונה שמחה בשמים וכמוש"כ שצדיקים נפטרו והקב"ה שמח בהם ככלה חדשה.

ג. שיש בכך פחיתות כבוד לירושלים, שהיא עיקר מקום השראת השכינה ואלה לא עולים רק לגליל.

ובדרשתו על הרעידת האדמה שהיתה בצפת, טבריה ושכם ומתו אלפי בני אדם, מביא מאגרת ר' ישראל משקלוב וכותב על דבריו ש"רוח ה' נִסְפָּה בּוֹ" (ישעיה נט' יט'), שהיה זה עונש שפנו ליישב את הגליל במקום את ירושלים.

"ני"ל כי צדיק הוא אלוקינו וקנאת ירושלים עשתה זאת, כי שם שער השמים עיר שחבורה לה יחדיו... שם הר בית ה' ותל שכל פיות פונים אליו ולא זזה שכינה מכותל מערבי, והנה נשכחה לגמרי זה מקרוב מאה שנים שמו פניהם לצפת כי שם קבר איש אלוקים הרשב"י במירון והאר"י בצפת וכל העולים לאר"י לא שמו פניהם אלא לצפת וטבריה, וירושלים נשכחה לגמרי והורד מכבוד, ובמקום שגם בזמן הזה מצוה לעלות לרגל לירושלים לא שם איש על לב אלא לעלות לצפת להילולא דרשב"י..."

יישובים שנאמרו

א] אמנם כנגד זה כתבו להפך על פי הכתוב בזוהר שיש לעלות לקבל פני רשב"י כמו העליה למקדש, צ"ל, שהחתם סופר פירש את החיוב הזה שזה אמור בחיי רשב"י שאז אכן יש חיוב להקביל פני רבו ברגל אבל זה לא אמור על עליה לקברו.

ב] על טענת השמחה ביום הפטירה שלא מצאנו שעושים שמחה ביום הפטירה, והביאו כנגד זה שמבואר בכמה מקומות שרשב"י רוצה שישמחו בשמחתו וכמו שכתב רבי חיים ויטאל מעשה שהיה עם רבי אברהם הלוי שהיה בזמן האר"י שהיה מתאבל על החורבן הרבה והיה אומר נחם בכל יום, וכשהיה בל"ג בעומר במירון גם אמר נחם כמנהגו, וכשסיים את התפלה אמר לו האר"י"ל בשם רבי שמעון בן יוחאי שאמר לו "אמור לאיש הזה למה הוא אומר נחם ביום שמחתי? לכן יראה בנחמה בזמן קרוב", וכן לא יצא חודש עד שמת בנו הגדול וקיבל כוס נחמה עליו.